Toelichting

Algemeen

Ter uitvoering van diverse bepalingen in het Deel Markttoegang en enkele bepalingen uit het Algemeen deel van de Wet op het financieel toezicht (Wft) worden in dit besluit regels gesteld ten aanzien van diverse onderwerpen. De meeste bepalingen hebben betrekking op de gegevens die bij de vergunningaanvraag verstrekt moeten worden. In het besluit wordt de volgorde van de wettelijke grondslag aangehouden, dat wil zeggen dat de regels naar activiteit zijn ingedeeld, waarbij eerst de regels voor de toegang tot de Nederlandse markt zijn uitgewerkt en daarna de regels voor de toegang tot de buitenlandse markt. De bepalingen zijn grotendeels overgenomen uit de bestaande regelgeving. In de artikelsgewijze toelichting wordt aangegeven uit welke regelingen de bepalingen afkomstig zijn.

Gegevens bij vergunningaanvraag

In de wet is in de artikelen die bepalen aan welke eisen voor vergunningverlening voldaan moet worden steeds een grondslag opgenomen om ingevolge algemene maatregel van bestuur te bepalen welke gegevens overgelegd moeten worden bij de vergunningaanvraag. Ter uitwerking van deze bepalingen is in dit besluit voor alle in het Deel Markttoegang opgenomen vergunningen en andere besluiten, bepaald welke gegevens dit zijn. De toezichthouders hebben op grond van artikel 4:5 in samenhang met 4:2, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht de bevoegdheid om de overlegging van andere gegevens dan genoemd in dit besluit te verzoeken, indien deze gegevens voor de beslissing op de aanvraag nodig zijn en de aanvrager daarover redelijkerwijs de beschikking kan krijgen.

De gegevens zijn grotendeels overgenomen uit de voorheen bestaande regelgeving. In de artikelsgewijze toelichting wordt de herkomst per artikel aangegeven. Onder de Wet financiële dienstverlening (Wfd) ontbreekt een regeling waarin is bepaald welke gegevens overgelegd moeten worden. Voor Wfd-activiteiten is het bepaalde in dit besluit afgeleid van de in de Wfd en het Besluit financiële dienstverlening (Bfd) uitgewerkte preventieve toets en het door de AFM opgestelde aanvraagformulier voor een Wfd-vergunning. Voor de volgorde waarin de gegevens per artikel zijn geregeld is aangesloten bij de volgorde waarin in de wet de vergunningseisen zijn opgesomd. Algemene gegevens die niet tot een specifieke vergunningeis te herleiden zijn, zijn voorop geplaatst.

Administratieve lasten

Omdat de meeste bepalingen zijn overgenomen uit voorheen bestaande regelingen of, ten aanzien van de gegevens die overgelegd moeten worden, uit de praktijk van de toezichthouders, is slechts sprake van enkele geringe wijzigingen in de administratieve lasten. Het betreft de volgende onderwerpen.

De regeling in de wet betreffende de clearinginstellingen is nieuw. Bijgevolg is ook de regeling het besluit betreffende de gegevens die moeten worden overgelegd in het kader van de aanvraag van een vergunning voor de uitoefening van het bedrijf van clearinginstelling nieuw. Op de bedrijfseffecten hiervan is reeds ingegaan in § 8.6 van de toelichting op de eerste nota van wijziging (TK 2004-05, 29

708, nr. 10, blz. 147, onder het kopje 'Hoofdstuk 2.2, Toegang tot de financiële markten'). Uitgaande van de situatie waarin er één zogeheten 'specialised firm' en vijf beleggingsondernemingen zijn die thans niet vergunningplichtig zijn maar dat onder de Wft wel zullen zijn, bedragen de totale kosten € 90.000,=. Actal heeft bij het advies betreffende de eerste nota van wijziging geen aanleiding gezien ten aanzien hiervan opmerkingen te maken.

Ten aanzien van de in het Deel Prudentieel toezicht geregelde ondernemingen bestaan er enkele betrekkelijk kleine verschillen met betrekking tot de over te leggen gegevens tussen de huidige regeling en de voorgestelde regeling. In het kader van de harmonisatie is besloten van aspirant-kredietinstellingen ook het inschrijvingsnummer in het handelsregister te vragen; ten aanzien van aspirant-verzekeraars gold deze eis al. Voorts werd van aspirant-verzekeraars geëist dat zij een afschrift van de akte van oprichting en een exemplaar van de statuten overlegden. Deze eis gold onder de Wtk 1992 niet voor aspirant-kredietinstellingen. De eis dat statuten worden overgelegd wordt in de Wft ook aan aspirant-kredietinstellingen gesteld, althans voorzover zij rechtspersoon zijn. Aangezien de statuten documenten zijn die reeds voorhanden zijn, levert deze eis verwaarloosbare effecten op voor de administratieve lasten. De eis dat de akte van oprichting wordt overgelegd lijkt weinig toegevoegde waarde te hebben. Bovendien betreft het soms reeds lang bestaande buitenlandse financiële ondernemingen die hun bedrijf vanuit een in Nederland gelegen bijkantoor willen uitoefenen, die de akte van oprichting niet steeds voorhanden hebben. Er is vanaf gezien de eis dat de akte van oprichting wordt overgelegd te handhaven in de Wft.
Een ander verschil betreft de uitwerking van het programma van werkzaamheden. Onder de Wtv werd, als uitvloeisel van de richtlijnen, in de Regeling programma van werkzaamheden verzekeringsbedrijf 1994, omschreven wat het programma van werkzaamheden voor levensverzekeraars en schadeverzekeraars diende te bevatten. Eenzelfde uitwerking werd gegeven voor natura-uitvaartverzekeraars. Geen uitwerking werd voorgeschreven voor het programma van werkzaamheden voor kredietinstellingen. Teneinde te voorkomen dat van kredietinstellingen ongelimiteerd gegevens zouden kunnen worden verlangd onder de noemer van een niet nader uitgewerkt programma van werkzaamheden, is thans opgenomen dat de aanvrager van een kredietinstellingenvergunning een 'opgave van activiteiten die de kredietinstelling voornemens is te verrichten' moet overleggen.
Een andere precisering betreft de gegevens met betrekking tot het geconsolideerde toezicht. Onder de Wtk 1992 kon een vergunning wel worden geweigerd op de grond dat de toezichthouder van de staat van de zetel geen of onvoldoende geconsolideerd toezicht uitoefent, maar niet was voorgeschreven dat gegevens betreffende geconsolideerd toezicht dienden te worden overgelegd. In de onderhavige algemene maatregel van bestuur is overlegging van die gegevens wel voorgeschreven.
Een ander verschil in over te leggen gegevens betreft de gegevens op grond waarvan wordt beoordeeld of aan de financiële eisen is voldaan. Onder de Wtv 1993 werd overlegging van 'bewijsstukken' geëist, terwijl onder de Wtk 1992 de overlegging van een jaarrekening of openingsbalans werd geëist. De regeling onder de Wtv 1993 was derhalve minder strikt: ook andere

bewijsstukken dan de jaarrekening of openingsbalans volstonden. Er is aangesloten bij de regeling van de Wtv 1993. Hierdoor wordt in die gevallen waarin niet een jaarrekening of openingsbalans voorhanden is en deze ook niet behoeft te worden overgelegd om toch aan te tonen dat aan de financiële eisen is voldaan, een verlichting van de administratieve lasten bereikt.
Indien een aspirant-kredietinstelling voornemens is tevens beleggingsdiensten te verlenen, worden ook bepaalde gedragselementen getoetst: zie artikel 1a:12 en de toelichting op de eerste nota van wijziging (TK 2004-05, 29 708, nr. 10, blz. 206 e.v.). Teneinde de toezichthouder in staat te stellen die gedragselementen te toetsen, dienen gegevens te worden overgelegd: zie artikel 9 van de algemene maatregel van bestuur.
Artikel 26 Wtv 1993 schreef voor dat 'namen en adressen' van de bestuurders, de dagelijksbeleidsbepalers van de groep en beleidsbepalers van de groep, worden overgelegd, terwijl voor de houders van een gekwalificeerde deelneming 'gegevens over de identiteit' dienden te worden overgelegd. Artikel 9 Wtk 1992 schreef daarentegen voor dat de 'identiteit en de antecedenten' moet worden overgelegd. In de onderhavige algemene maatregel van bestuur wordt in een bijlage nauwkeurig vastgelegd wat in dit kader moet worden overgelegd. Deze bijlage is gebaseerd op hetgeen nu reeds door DNB wordt gevraagd, maar wat niet expliciet in de wet of een algemene maatregel van bestuur stond. Nu de aanvrager precies weet wat hij moet overleggen en vooral ook wat hij niet behoeft over te leggen, kan dit worden gezien als een limitering van de administratieve lasten.
In de artikelen 1a:15 en 1a:33 van de wet is een regeling opgenomen met betrekking tot financiële ondernemingen met zetel in een andere lidstaat die in die lidstaat niet vallen onder de definitie van kredietinstelling of verzekeraar, maar wel vallen onder de in de Wft opgenomen definitie. Een dergelijke regel viel wel af te leiden uit de Wtv 1993, maar was daarin niet expliciet opgenomen. Een bepaling die voorschreef welke gegevens in een dergelijk geval kwam in de Wtv 1993 niet voor, noch in de Wtk 1992. In de onderhavige algemene maatregel van bestuur is wel voorgeschreven welke gegevens in een dergelijk geval moeten worden overgelegd. Het aantal gevallen waarin een financiële onderneming wel onder een Wft-definitie valt maar niet onder de definitie van de lidstaat van de zetel en bovendien hier een vergunning aanvraagt voor de uitoefening van haar bedrijf vanuit een in Nederland gelegen bijkantoor zal miniem zijn. Bijgevolg heeft de regeling die voorschrijft welke gegevens in een dergelijk geval moeten worden overgelegd verwaarloosbare effecten voor de administratieve lasten.

De gegevens, bedoeld in artikel 13, eerste lid, onderdeel h van het Besluit toezicht beleggingsinstellingen 2005 (Btb 2005) (jaarrekeningen, daarop betrekking hebbende verklaringen en halfjaarcijfers) en zijn niet opgenomen in artikel 35 van dit besluit, omdat deze gegevens niet noodzakelijk zijn voor het beoordelen van een vergunningaanvraag voor een vergunning voor het beheren van een beleggingsinstelling.

Overzicht administratieve lasten

maatregel	**lastenvermindering**	**lastenverhoging**

Opgave inschrijvingsnummer handelsregister		Verwaarloosbare vermeerdering voor kredietinstellingen
Overlegging statuten		Verwaarloosbare vermeerdering voor kredietinstellingen
Eis overlegging akte van oprichting vervalt	Geringe lastenverlichting voor verzekeraars	
Opgave van activiteiten in plaats van opgave programma van werkzaamheden voor kredietinstellingen	Lastenverlichting voor kredietinstellingen	
Opgave gegevens geconsolideerd toezicht	Bestond in de praktijk al	
Opgave 'bewijsstukken' m.b.t. financiële gegevens waar mogelijk i.p.v. jaarrekening of openingsbalans	In enkele gevallen lastenverlichting	
Opgave gegevens met betrekking tot gedragselementen voor bank die tevens beleggingsdiensten verleent		Nu ook preventief getoetst i.p.v. vanaf eerste dag lopend toezicht; in de praktijk geen vermeerdering
Nauwkeurige omschrijving van gegevens m.b.t. 'antecedenten'	Limitering lasten	
Opgave jaarrekening en jaarcijfers beleggingsinstelling vervalt	Geringe lastenverlichting voor veel beheerders van beleggingsinstellingen	

Zowel de lastenverhogingen als de lastenverlagingen zijn zo klein, dat het verschil met de huidige situatie naar verwachting niet meer dan € 100 per vergunningaanvraag zal zijn. In de nulmeting administratieve lasten financiële markten wordt uitgegaan van één aanvraag van een verzekeringsvergunning per jaar, twee aanvragen van een kredietinstellingsvergunning per jaar en 35 à 40 aanvragen van beheerders van beleggingsinstellingen per jaar.

Ontvangen adviezen

Het besluit is in overleg met DNB en de AFM voorbereid. Beide toezichthouders zijn in een vroegtijdig stadium betrokken bij de conceptteksten. Hierover is meermaals overleg gevoerd. Ook zijn DNB en de AFM betrokken in de informele en formele consultaties van het besluit.

Het besluit is – nadat dit al informeel aan de sector was voorgelegd – formeel geconsulteerd. Een groot aantal marktpartijen is in deze consultatie betrokken. Van sommige partijen is geen reactie ontvangen. Andere partijen, bijvoorbeeld de Nederlandse vereniging van assurantiebemiddelaars en financiële dienstverleners en de Nederlandse Vereniging voor Volkskrediet, hebben meegedeeld geen inhoudelijk commentaar te hebben.

De reacties bevatten een betrekkelijk groot aantal artikelsgewijze opmerkingen. Deze opmerkingen hebben op meer dan een plaats aanleiding gegeven tot – veelal technische en redactionele – aanpassing of tot een nadere toelichting. Het zou te ver gaan deze in de nota van toelichting alle aanpassingen afzonderlijk te bespreken. In het volgende worden de belangrijkste punten genoemd.

DNB wijst erop dat de aanwijzing van staten waar voldoende toezicht wordt uitgeoefend op beleggingsinstellingen, clearinginstellingen onderscheidenlijk natura-uitvaartverzekeraars bij besluit van de Minister plaatsvindt, hetgeen niet in lijn is met de aanwijzing van staten in de zin van artikel 2:4, eerste lid, onderdeel c, onder 1° van de wet. Er is voor gekozen om ook de aanwijzing van staten, bedoeld in artikel 2:4, bij besluit van de Minister te laten plaatsvinden en niet, zoals DNB voorstelde, de aanwijzing van de eerste categorie staten bij algemene maatregel van bestuur te laten plaatsvinden. Hiervoor is gekozen omdat er behoefte bestaat aan flexibiliteit om, indien nodig, de aanwijzingen te kunnen wijzigen.

DNB merkt voorts op dat het feit dat per financiële onderneming wordt bepaald welke gegevens de aanvrager moet overleggen, leidt tot veel herhalingen, en dat daardoor de omvang van dit Besluit relatief groot is. In antwoord daarop merk ik het volgende op. Op advies van de Raad van State is de inzichtelijkheid van de wet vergroot door een afzonderlijk sectoraal deel op te nemen: het Deel Markttoegang financiële ondernemingen. De vergroting van de inzichtelijkheid is vooral bereikt doordat per categorie financiële diensten de toegang tot de financiële markten wordt geregeld. Het zou niet consequent zijn in deze algemene maatregel van bestuur, die zijn grondslag vindt in veel bepalingen in het Deel Markttoegang financiële ondernemingen, de bepalingen op een andere wijze te structureren.

Met betrekking tot de gegevens, over te leggen met betrekking tot de betrouwbaarheid, merkt DNB op dat het haar voorkeur heeft dat niet langer een opgave van de naam, het adres en de functie, noch gegevens met betrekking tot de antecedenten worden verlangd, en dat in plaats daarvan wordt verwezen naar een door de toezichthouders vast te stellen model. In de wet is er evenwel voor gekozen bij algemeen verbindend voorschrift – in dit geval in een algemene maatregel van bestuur – te bepalen welke gegevens mogen worden gevraagd in het kader van de betrouwbaarheidstoets. In artikel 2 is bepaald dat de aanvraag wordt gedaan met gebruikmaking van het daartoe door de toezichthouder vast te stellen formulier.
Overigens is het niet zo dat in deze algemene maatregel van bestuur de betrouwbaarheidseisen worden gesteld. In deze algemene maatregel van bestuur worden uitsluitend de gegevens genoemd

die moeten worden overgelegd in het kader van de vergunningaanvraag, waaronder gegevens ten behoeve van de betrouwbaarheidstoets. De inhoudelijke eisen worden gesteld in het Deel Prudentieel toezicht financiële ondernemingen en het Deel Gedragstoezicht financiële markten en de daarop gebaseerde algemene maatregelen van bestuur. Uiteraard sluit de regeling betreffende de over te leggen gegevens aan bij de regeling van de inhoudelijke eisen.

Voorts had de Nederlandsche Bank drie opmerkingen bij de bepaling in de voor consultatie voorgelegde ontwerp-AMvB betreffende de gegevens met betrekking tot een gekwalificeerde deelneming en de daarmee samenhangende verklaring van geen bezwaar die moeten worden overgelegd in het kader van een vergunningaanvraag. Ten eerste was opgenomen dat gegevens moeten worden overgelegd waaruit het eigen vermogen, de solvabiliteit en de liquiditeit van de houder van de verklaring van geen bezwaar blijken. De Nederlandsche Bank meent dat deze eis te zwaar is, en stelt voor om te bepalen dat bescheiden worden overgelegd waaruit 'de financiële positie en de juridische groepsstructuur' blijken. Dit advies is overgenomen. Ten tweede meent de Nederlandsche Bank dat niet gesproken dient te worden van de 'houder' van een verklaring van geen bezwaar, maar van 'aanvrager', omdat volgens de Nederlandsche Bank op het moment van aanvraag van een vergunning er nog geen verklaring van geen bezwaar is. Kern van de zaak is dat op het moment van de verlening van de vergunning er een verklaring van geen bezwaar moet zijn. Op dat moment is er dus een 'houder' van een verklaring van geen bezwaar. Teneinde dogmatisch-theoretische bespiegelingen te vermijden, is gekozen voor een praktische oplossing waarin wordt gesproken van 'aanvrager of houder'.
De derde opmerking van de Nederlandsche Bank houdt verband met de voorgaande opmerking en betreft de situatie, bedoeld in artikel 2:124 van de wet, waarin de Minister beslist op een aanvraag van een verklaring van geen bezwaar. In de ontwerp-AMvB was opgenomen dat, ingeval artikel 2:124 van de wet van toepassing is, de aanvrager van de vergunning een afschrift van de door de Minister verleende verklaring overlegt. De Nederlandsche Bank merkt op dat een dergelijke verklaring er nog niet is op het moment van de vergunningaanvraag, en adviseert - in een nader overleg naar aanleiding van haar commentaar - de eis te laten vervallen dat de vergunningaanvrager een afschrift van de verklaring van de Minister overlegt. Dat advies is overgenomen. Dit laat onverlet dat op het moment van vergunningverlening er een verklaring van geen bezwaar moet zijn. Van de aanvrager kan evenwel niet worden verlangd dat hij een verklaring overlegt die de Minister nog niet heeft gegeven, noch dat hij gegevens overlegt op grond waarvan kan worden geoordeeld dat de voorgenomen handeling niet zal leiden tot een ongewenste ontwikkeling van de financiële sector.

Het Verbond van Verzekeraars merkte op dat in de wet geen grondslag was opgenomen om in deze AMvB te bepalen welke gegevens moeten worden overgelegd met betrekking tot een verklaring van geen bezwaar ingeval van een gekwalificeerde deelneming in een verzekeraar. Naar aanleiding daarvan is inmiddels het wetsvoorstel zodanig gewijzigd dat daarin nu bedoelde grondslag is opgenomen.

De AFM maakt bezwaar tegen het opnemen van bepaalde gegevens, omdat dit in strijd zou zijn met de systematiek van vergunningaanvraag op grond van de Wfd. Als voorbeeld wordt door de AFM de bedrijfsvoering genoemd. In de systematiek de vergunningaanvraag op grond van de Wfd vraagt de AFM in het aanvraagformulier voor een vergunning met betrekking tot een aantal eisen dat de aanvrager verklaart dat wordt wordt voldaan aan die eisen. De AFM baseert dit op artikel 17 Wfd, op grond waarvan de AFM regels kan stellen ten aanzien van de vergunningaanvraag en dat stelt dat hiermee de verantwoordelijkheid om te voldoen aan de regels bij de instelling wordt gelegd.
De AFM geeft aan dat er vanwege de effectiviteit en de toezichtlasten voor gekozen is om de bedrijfsvoering plaats te laten vinden in het doorlopende toezicht. De AFM meent verder dat dit besluit de verantwoordelijkheid om te beoordelen of voldaan is aan de gestelde eisen gelegd wordt bij de AFM. Dit zou leiden tot een meer rigide toetsingskader en zou anderzijds de vormvrijheid die met de Wfd beoogt is inperken. De AFM pleit er voor de huidige Wfd-systemetiek bij vergunningaanvraag te handhaven onder de Wft.

Op grond van de Wft is evenals in de Wfd de financiële onderneming inderdaad verantwoordelijk voor de naleving van de eisen. Dit geldt zowel in de fase van vergunningaanvraag- en verlening als in het lopend toezicht. Van bepaalde eisen is echter in het Deel Markttoegang bepaald dat de toezichthouder een vergunning verleent, indien de aanvrager heeft aangetoond dat aan die eisen wordt voldaan. Deze bepalingen leggen niet alleen een verantwoordelijkheid bij de aanvrager om aan te tonen dat aan de eisen wordt voldaan, maar tevens een verantwoordelijkheid bij de toezichthouder om bij de behandeling van de aanvraag te toetsen of is aangetoond dat aan de eisen is voldaan. Hierin wijkt de Wft,in principe, niet af van de Wfd. Wel maakt de toelichting van de Wfd duidelijk dat de beoordeling van de bedrijfsvoering bij de vergunningverlening marginaal kan plaatsvinden. Deze invulling van de vergunningbeoordeling is in het bijzonder ingegeven door het grote aantal vergunningaanvragen dat bij de invoering van de Wfd werd verwacht.

Ten behoeve van de toetsing van de vergunningaanvraag door de toezichthouder is in de wet bepaald dat ingevolge een amvb bepaald wordt welke gegevens overgelegd moeten worden bij de vergunningaanvraag. In het kader van de Wfd zouden hierover op basis van artikel 17 regels gesteld moeten worden door de AFM. De AFM heeft slechts een aanvraagformulier opgesteld. In het kader van de Wft is er in dit besluit voor gekozen om naast het in algemeen verbindende voorschriften, nl. deze amvb, bepalen welke gegevens verstrekt moeten worden - zoals de wetgever voorschrijft - de toezichthouders voor te schrijven dat zij aanvraagformulieren moeten opstellen (artikel 2). Deze aanvraagformulieren komen echter niet in de plaats van de algemeen verbindende voorschriften waarin wordt bepaald welke gegevens worden voorgeschreven. Het formulier is slechts een format voor het aanleveren van gegevens. De basis voor de gegevens die via dat aanvraagformulier wordt gevraagd ligt in dit besluit.
De systematiek die de AFM in het kader van de WFD vergunningprocedure hanteert, nl. het door de aanvrager laten verklaren dat aan bepaalde eisen wordt voldaan, wordt in het kader van de Wft om de volgende redenen niet overgenomen. Enerzijds kan de aanvrager door een enkele verklaring niet aan

zijn wettelijke verplichting voldoen om aan te tonen dat hij aan de vergunningeisen voldoet. Anderzijds biedt een dergelijke verklaring de toezichthouder ook onvoldoende informatie om te toetsen of aan de vergunningseisen wordt voldaan.
Daar waar de consequenties van deze preventieve toets niet aanvaardbaar worden geacht, omdat het voor de aanvrager en of de toezichthouder te hoge administratieve lasten of uitvoeringsproblemen met zich brengt, moet overwogen worden de preventieve toets in te perken. Overwogen zal worden om dit in de vrijstellingsregeling onder de Wft te regelen.
Gedacht kan bijvoorbeeld worden aan het uitsluiten van de preventieve toets van de deskundigheidseisen ten aanzien van zgn. klantmedewerkers voorzover aan die eisen invulling wordt gegeven door de inrichting van de bedrijfsvoering.
Ten aanzien van onderwerpen die op basis van de wet wel preventief getoetst moeten worden volgt uit de tekst van dit besluit dat niet volstaan kan worden met een verklaring van de aanvrager. Daar waar in het besluit bepaalde gegevens zijn omschreven als "een beschrijving van ...." zoals bijvoorbeeld bij de bedrijfsvoering is gebeurd, is anders dan de AFM stelt nog wel sprake van enige vormvrijheid. Ook in de huidige regelgeving wordt met dergelijke formuleringen gewerkt. (Zie bijvoorbeeld artikel 20 Bte 1995). Met de toepassing hiervan zijn geen problemen bekend.
Deze vormvrijheid moet overigens niet verward worden met de vormvrijheid van bijvoorbeeld de inrichting van de bedrijfsvoering. Deze laatste vormvrijheid ziet op de vrijheid die de regelgeving biedt bij de naleving van een inhoudelijke eis (zie toelichting bij bgfo).

Tot slot heeft de AFM aangegeven een voorkeur te hebben voor niet limitatieve opsommingen van de gegevens in het besluit. Indien de opsomming limitatief blijft, stelt de AFM voor om in de toelichting te expliciteren dat de AFM op grond van artikel 4:5 in samenhang met artikel 4:2. tweede ;lid van de Algemene wet bestuursrecht aanvullende informatie kan opvragen.
In het besluit is er voor gekozen om limitatief te bepalen welke gegevens verstrekt moeten worden, omdat uit de wet volgt dat dit de gegevens zijn die dwingend voorgeschreven zijn. Dat de toezichthouder naast de dwingend voorgeschreven gegevens op grond van de Awb onder bepaalde voorwaarden nog in individuele aanvragen om aanvullende gegevens kan vragen was al in de toelichting van het het concept-Besluit dat aan de AFM is voorgelegd opgenomen.

Der Raad voor de effectenbranche en Euronext Amsterdam N.V. hebben gezamenlijk een reactie gegeven op het concept- besluit. In de reactie worden een aantal algemene opmerkingen gemaakt ten aanzien van de markttoegang van beleggingsondernemingen uit derde landen, zgn. plaatselijke ondernemingen en beleggingsondernemingen die handelen voor eigen rekening. Deze opmerkingen hebben echter geen betrekking op dit besluit, maar op de wet zelf, het overgangsrecht en de vrijstellingsregeling. Op deze opmerkingen wordt in deze toelichting niet ingegaan.
Zoals hierboven reeds aangegeven, wordt in dit besluit alleen bepaald welke gegevens moeten worden overlegd in het kader van de vergunningaanvraag, waaronder gegevens ten behoeve van de betrouwbaarheidstoets. De opmerkingen over de betrouwbaarheidstoetsing gaan in op de wijze waarop de beoordeling plaatsvindt en betreffen niet de gegevens die in dit verband worden gevraagd.

Deze opmerkingen zijn ook gemaakt bij het Besluit prudentiële regels Wft en het Besluit gedragstoezicht financiële ondernemingen en zullen in de toelichtingen bij deze besluiten worden behandeld.

De Nederlandsche Vereniging van Banken heeft naast een redactionele opmerking, die overgenomen is, een inhoudelijke opmerking gemaakt die niet ziet op dit besluit. Hierop zal bij andere gelegenheid een reactie gegeven worden aan de NVB.

Artikelsgewijze toelichting

HOOFDSTUK 1. INLEIDENDE BEPALINGEN

§ 1. Definities

Artikel 1

Dit artikel spreekt voor zich.

§ 2. Procedures

Artikel 2

Dit artikel is gebaseerd op artikel 1:82, eerste lid, van de wet. De toezichthouders zijn op grond van dit artikel gehouden een aanvraagformulier voor vergunningen als bedoeld in het Deel Markttoegang van de wet en voor bepaalde andere besluiten als bedoeld in het Deel Markttoegang van de wet vast te stellen. De aanvrager van een dergelijk besluit is verplicht dit formulier te gebruiken. Ook als de aanvraag elektronisch wordt ingediend, moet gebruik worden gemaakt van dit aanvraagformulier.

Artikel 3

Dit artikel is gebaseerd op artikel 1:82, eerste lid, van de wet. De gegevens moeten in een zodanige vorm worden aangeleverd dat een goede en efficiënte afhandeling van de aanvraag door de toezichthouder mogelijk is. De aanvrager is hiervoor verantwoordelijk.
De aanvraag hoeft niet via elektronische weg plaats te vinden en kan in een andere vorm plaatsvinden, zolang jegens de toezichthouder maar aannemelijk wordt gemaakt dat de te verrichten activiteiten voldoen aan de regelgeving.

HOOFDSTUK 2. TOEGANG TOT DE NEDERLANDSE FINANCIËLE MARKTEN

Artikel 2.1.1

Dit artikel regelt de situatie van een clearinginstelling met zetel in Nederland. Zie voor een toelichting de toelichting op artikel 8.

Artikel 5

Zie de toelichting op artikel 34.

Artikel 6

Dit artikel regelt de vergunningaanvraag van een clearinginstelling met zetel buiten Nederland die haar bedrijf uitoefent vanuit een in Nederland gelegen bijkantoor. Hiervoor wordt aangesloten bij de situatie van een kredietinstelling met zetel in een staat die geen lidstaat is die haar bedrijf wil uitoefenen vanuit een in Nederland gelegen bijkantoor. Die situatie wordt geregeld in artikel10. Zie de toelichting op dat artikel.

Artikel 8

Dit artikel geldt voor de aanvraag door een ieder met zetel in Nederland van een vergunning tot de uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling.

Onderdelen a tot en met c spreken voor zich en behoeven geen toelichting.

Onderdeel d. De eis het inschrijvingsnummer in het handelsregister over te leggen wordt niet gesteld in de Wtk.

Onderdeel e. De eis dat een afschrift van de akte van oprichting en een exemplaar van de statuten moet worden overgelegd, werd in artikel 26, eerste lid, onderdeel a, van de Wtv 1993 en artikel 12, eerste lid, van de Wtn gesteld, niet in de Wtk 1992. Het is niet zinvol de eis dat de akte van oprichting wordt overgelegd steeds te stellen; zie hieromtrent ook het algemene gedeelte van deze toelichting. De eis dat de statuten worden overgelegd is wel zinvol, ook voor kredietinstellingen. Aangezien aan kredietinstellingen niet de eis wordt gesteld dat zij rechtspersoon zijn, is het mogelijk dat een akte van oprichting en statuten ontbreken. Om met die situatie rekening te houden zijn de woorden “indien aanwezig” opgenomen. Indien de kredietinstelling al statuten heeft, brengt deze eis verwaarloosbare administratieve lasten met zich mee.

Onderdeel f: Onder de Wtk 1992 werden, anders dan bij verzekeraars, geen nadere eisen gesteld aan de programma’s van werkzaamheden van clearinginstellingen en banken: zie artikel 8, eerste lid, onderdeel g, van de Wtk 1992. Dit gaf de aanvrager weinig houvast; hij wist niet precies wat voor invulling werd gegeven aan het programma van werkzaamheden. In artikel 8 wordt in plaats van de overlegging van een programma van werkzaamheden de overlegging van een opgave van activiteiten gevraagd, teneinde de aanvrager meer houvast te geven.

Onderdelen g en h: In onderdelen g en h is gekozen voor de woorden “personen die het dagelijks beleid bepalen”, onderscheidenlijk “personen die het beleid bepalen”, overeenkomstig de terminologie in de artikelen 2:36 en 2:37 van de wet. Personen die het dagelijks beleid of het beleid van de groep waartoe de aanvrager behoort bepalen worden niet afzonderlijk genoemd, maar voor zover zij wel het dagelijks beleid of het beleid van de financiële onderneming bepalen, vallen zij ook onder dit artikel. Zie ook de toelichting op de artikelen 10 en 12.

Onderdeel i: Dit onderdeel verwijst naar het voorgenomen beleid inzake de integere bedrijfsvoering, bedoeld in artikel 2:38 van de wet.

Onderdeel j: Deze bepaling is overgenomen uit de artikelen 8, eerste lid, onderdeel j, Wtk 1992.
Onderdeel k: Deze bepaling bestaat uit een samenvoeging van de begrippen 'de voorziene administratieve organisatie' en 'interne controle' van de artikelen 16, tweede lid, onderdeel b, en 16b, tweede lid, onderdeel b, van de Wtk 1992 en het begrip 'de maatregelen gericht op het bevorderen en handhaven van een integere bedrijfsvoering', zoals genoemd in de artikelen 16, tweede lid, onderdeel c en 16b, tweede lid, onderdeel c, van de Wtk 1992. Het nieuwe overkoepelende begrip, in lijn met artikel 2:45 van de wet, is 'de maatregelen gericht op het bevorderen en handhaven van de beheerste en integere bedrijfsuitoefening'.
Onderdeel l: Op grond van deze bepaling dienen gegevens betreffende het geconsolideerde toezicht te worden overgelegd, indien van toepassing. Deze gegevens werden als zodanig niet genoemd in de Wtk 1992, maar dat deze dienden te worden overgelegd kan wel uit de Wtk 1992 worden afgeleid. In artikel 9, vijfde lid, Wtk 1992 was bepaald dat DNB de vergunning kan weigeren indien zij van oordeel is dat de toezichthoudende autoriteit van de staat van de zetel geen of onvoldoende geconsolideerd toezicht uitoefent.
Onderdeel m: Dit onderdeel ziet op de gegevens die moeten worden overgelegd om in het kader van de vergunningaanvraag te beoordelen of zal worden voldaan aan de financiële eisen. Beoogd is artikel 8, eerste lid, onderdeel f, van de Wtk 1992 en artikel 25, eerste lid, van de Wtv 1993 juncto artikel 3, onderdeel c, van de Regeling programma van werkzaamheden verzekeringsbedrijf 1994 (en andere bepalingen met soortgelijke inhoud) te harmoniseren. In de Wtk 1992 wordt geëist dat wordt overgelegd 'een jaarrekening of openingsbalans, welke moet zijn voorzien van een verklaring omtrent de getrouwheid, ondertekend door een accountant als bedoeld in artikel 393, eerste lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek'. Deze regeling gaat terug op de richtlijn banken. In artikel 5 van deze richtlijn worden wel in het kader van de markttoetreding eisen gesteld aan eigen vermogen, maar er wordt niet bepaald hoe moet worden aangetoond dat aan de eisen is voldaan. Wel wordt in artikel 8 van die richtlijn bepaald dat de vergunningaanvraag vergezeld moet gaan van een programma van werkzaamheden. Bepaald wordt dat daarin de aard van de beoogde verrichtingen alsmede de organisatiestructuur van de onderneming moeten worden vermeld; nadere eisen aan het programma van werkzaamheden worden in de richtlijn banken niet gesteld. De richtlijn eist in het bijzonder niet dat een jaarrekening of openingsbalans wordt overgelegd. De eis in artikel 8, eerste lid, onderdeel f, Wtk 1992 dat de over te leggen gegevens bestaan uit een jaarrekening of openingsbalans, gaat dus verder dan de richtlijn.
De regeling van de over te leggen gegevens voor een verzekeraar is als volgt. De richtlijnen voor levensverzekeraars en schadeverzekeraars eisen dat een programma van werkzaamheden wordt overgelegd. De richtlijnen zelf stellen nadere eisen aan het programma van werkzaamheden. Artikel 7 van de richtlijn levensverzekeraars en artikel 9 van de eerste richtlijn schadeverzekeraars eisen dat het programma van werkzaamheden de bestanddelen omvat die het minimumgarantiefonds vormen, de te verwachten inrichtingskosten van de administratieve diensten en van het productienet en de financiële middelen ter dekking daarvan, en voor de eerste drie boekjaren voorts een gedetailleerde prognose van de vermoedelijke ontvangsten en uitgaven, de te verwachten kaspositie en een raming betreffende de financiële middelen ter dekking van de verplichtingen en van de solvabiliteitsmarge. In

artikel 3, onderdeel c, van de Regeling programma van werkzaamheden verzekeringsbedrijf 1994 wordt overlegging geëist van 'bewijsstukken waaruit blijkt dat de verzekeraar beschikt over het minimumbedrag van het garantiefonds (…) dan wel over de solvabiliteitesmarge die (…) is vereist op grond van de reeds door hem uitgeoefende branches, indien deze solvabiliteitsmarge hoger is dan dit minimumbedrag'.
De conclusie is dat de regeling voor de verzekeraars aan de ene kant gedetailleerder is wat betreft de onderwerpen waarover gegevens moeten worden verstrekt, maar aan de andere kant de lichtere variant van 'bewijsstukken' en niet een jaarrekening of openingsbalans eist.
Gekozen is voor een harmonisatie, waarbij is aangesloten bij de Wtv-variant, Met andere woorden: er worden 'bewijsstukken' ('bescheiden') gevraagd, niet een jaarrekening of openingsbalans. Uiteraard kan, indien een jaarrekening of openingsbalans al voorhanden is, deze worden overgelegd; ook een jaarrekening of openingsbalans is een bewijsstuk. Indien evenwel met andere bescheiden dan een jaarrekening of openingsbalans kan worden aangetoond dat aan de financiële eisen is voldaan, kan worden volstaan met overlegging van die bescheiden. Voorts wordt bepaald waarop de bescheiden betrekking moeten hebben; voor kredietinstellingen is dat het eigen vermogen, de solvabiliteit en de liquiditeit.
Onderdeel n: Deze bepaling, die ziet op de gekwalificeerde deelneming, is naar strekking overgenomen uit artikel 8, tweede lid, onderdeel e, van de Wtk 1992. De woorden 'indien van toepassing' moeten zo worden opgevat dat dit onderdeel alleen dan van toepassing is indien er sprake is van een potentiële houder van een gekwalificeerde deelneming. De woorden 'aanvrager of houder' zijn opgenomen om de volgende reden: voorafgaande aan het verlenen van een vergunning is er nog geen vvgb-plichtige gekwalificeerde deelneming, en kan er dus ook nog geen verklaring van geen bezwaar zijn verleend. Dat impliceert dat het woord 'aanvrager' de juiste term is, en dat het woord 'houder' minder op zijn plaats is. Echter, op het moment van verlening van de vergunning zal er ook een verklaring van geen bezwaar zijn, zodat dan juist meer voor het woord 'houder' dan voor het woord 'aanvrager' te zeggen valt. Aangezien het feitelijk om een en dezelfde persoon gaat, is vanuit praktisch oogpunt gekozen voor de term 'aanvrager of houder'.
Overgelegd moeten worden bescheiden waaruit de financiële positie en de juridische groepsstructuur van de aanvrager of houder van een verklaring van geen bezwaar blijken. Er is niet voor gekozen te bepalen dat bescheiden moeten worden overgelegd waaruit het eigen vermogen, de solvabiliteit en de liquiditeit van de aanvrager of houder van de verklaring van geen bezwaar blijken, omdat een dergelijke eis, aldus geformuleerd, te zwaar zou zijn.
Er is voor gekozen niet te bepalen dat, indien artikel 2:124 van de wet van toepassing is, de aanvrager een afschrift van de verklaring van de Minister moet overleggen. Op het moment van de aanvraag is een dergelijke verklaring nog niet gegeven. Evenmin kan worden verlangd dat de aanvrager gegevens overlegt op grond waarvan kan worden geoordeeld dat de voorgenomen handeling niet zal leiden tot een ongewenste ontwikkeling van de financiële sector. Een en ander laat onverlet dat, indien artikel 2:124 van toepassing is, de vergunning niet kan worden verleend zo lang de Minister niet een verklaring als bedoeld in artikel 2:124 van de wet heeft verleend.

Onderdeel o: Deze bepaling ziet op de situatie waarin de kredietinstelling in Nederland dochtermaatschappij is van een andere kredietinstelling met zetel in een andere staat. In dat geval moet de toezichthoudende instantie in de staat van de zetel van de moedermaatschappij hebben goedgekeurd dat deze een dochtermaatschappij heeft die voornemens is in Nederland het bedrijf van kredietinstelling uit te oefenen. De bepaling is overgenomen uit artikel 8, tweede lid, onderdeel k, van de Wtk 1992.
In het tweede lid worden de gegevens betreffende de deskundigheidstoets uitgewerkt, in het derde lid de gegevens betreffende de betrouwbaarheidstoets. De naam omvat zowel de voornaam als de geslachtsnaam. Het begrip 'privé-adres' omvat het woonadres van betrokkene, en kan ook diens e-mail-adres omvatten.

Artikel 9

Op grond van artikel 1a:12 van de wet worden ook bepaalde aspecten die van belang zijn voor het gedragstoezicht preventief getoetst ingeval een kredietinstelling voornemens is tevens beleggingsdiensten te verlenen. Zie voor de toelichting daarop de toelichting op het oorspronkelijke artikel 2:8, tweede lid, bij de eerste nota van wijziging bij het wetsvoorstel Wft (TK 2004/05, 29 708, nr. 10, blz. 206 e.v.). Ingeval de in artikel 1a:12 genoemde gegevens worden verstrekt bij de vergunningaanvraag, wordt de AFM in staat gesteld de bedoelde preventieve toets uit te voeren.

Artikel 10

In de situaties, geregeld in de artikelen 1a:16 en 1a:18 van de wet, worden dezelfde gegevens verlangd. Artikel 1a:16 betreft de - weinig voorkomende - situatie waarin een financiële onderneming met zetel in een andere lidstaat niet voldoet aan de volgens het recht van de lidstaat geldende definitie van 'kredietinstelling', maar wel aan de definitie in de Wft. Artikel 1a:18 betreft de situatie waarin een kredietinstelling met zetel in een staat die geen lidstaat is een vergunning aanvraagt om haar bedrijf uit te oefenen vanuit een in Nederland gelegen bijkantoor.
Het artikel is, wat betreft de kredietinstellingen met zetel in een staat die geen lidstaat is, naar strekking overgenomen uit artikel 8 Wtk 1992, dat ingevolge artikel 39 Wtk grotendeels van toepassing is op kredietinstellingen met zetel in een staat die geen lidstaat is die voornemens zijn hun bedrijf uit te oefenen vanuit een in Nederland gelegen bijkantoor. Een artikel als 1a:16 van de wet kwam nog niet voor in de Wtk 1992, en bijgevolg was er ook geen artikel als artikel 10. Er is geen reden om, wat betreft de regeling inzake de over te leggen gegevens, niet aan te sluiten bij de regeling inzake de gegevens voor kredietinstellingen met zetel in een staat die geen lidstaat is.
Onderdeel a tot en e: zie de toelichting op 2.2.1, onderdelen a tot en met d.
Onderdeel f: zie de toelichting op artikel 8 onderdeel e. Onderdeel f is overgenomen uit artikel uit artikel 8, tweede lid, onderdeel g, in samenhang met artikel 39 van de Wtk 1992.
Onderdeel g: zie de toelichting op artikel 8, onderdeel f.
Onderdelen h en i: zie de toelichting op artikel 8, onderdelen g en h;
Onderdeel j: zie de toelichting op artikel 8, onderdeel i.

Onderdeel k: zie de toelichting op artikel 8, onderdeel k;
Onderdeel l: zie de toelichting op artikel 8, onderdeel l;
Onderdeel m: deze bepaling is overgenomen uit artikel 8, onderdeel f, Wtk 1992, in samenhang met artikel 39 Wtk 1992.

Artikel 11
Zie de toelichting op artikel 9.

Artikel 12
Dit artikel geldt voor de aanvraag door een ieder met zetel in Nederland van een vergunning tot de uitoefening van het bedrijf van levensverzekeraar of schadeverzekeraar.
Onderdeel a tot en e spreken voor zich. Onderdeel e: deze bepaling is overgenomen uit artikel 26, eerste lid, onderdeel a, van de Wtv 1993.
Onderdeel f is overgenomen uit artikel 25, eerste lid, van de Wtv 1993. In afzonderlijke bepalingen, artikelen 13 en 14 worden nadere eisen gesteld aan de over te leggen programma's van werkzaamheden van levensverzekeraar en schadeverzekeraars.
In de onderdelen g en h is gekozen voor de woorden "personen die het dagelijks beleid bepalen", onderscheidenlijk "personen die het beleid bepalen", overeenkomstig de terminologie in de artikelen 2:36 en 2:37 van de wet. De regelingen in de Wtk 1992 en de Wtv 1993 betreffende de overlegging van gegevens over personen die het dagelijks beleid en het beleid bepalen zijn geharmoniseerd.
Artikel 26 van de Wtv 1993 bevatte niet een bepaling met betrekking tot de gegevens betreffende de personen die het dagelijks beleid van de financiële onderneming zelf bepalen, wel bepalingen met betrekking tot gegevens betreffende personen die het dagelijkse beleid of het beleid van die groep bepalen of mede bepalen. Het is vanzelfsprekend dat ook gegevens betreffende de bestuurders van de financiële onderneming zelf of de personen die het dagelijkse beleid daarvan bepalen moeten worden overgelegd.
Personen die het dagelijks beleid of het beleid van de groep waartoe de aanvrager behoort bepalen worden niet afzonderlijk genoemd, maar voor zover zij uit dien hoofde wel het dagelijks beleid of het beleid van de financiële onderneming bepalen, vallen zij ook onder dit artikel. Met betrekking tot de personen die het dagelijks beleid van de groep bepalen, bepaalde artikel 26 van de Wtv 1993 niet uitdrukkelijk dat ook gegevens betreffende de antecedenten moeten worden overgelegd, maar dat werd daar wel uit afgeleid.
Artikel 26 van de Wtv 1993 schreef overlegging van de "namen en adressen" voor, terwijl artikel 8 Wtk 1992 voorscheef dat gegevens omtrent de "identiteit" worden overgelegd . In het kader van de harmonisatie is noch voor het een, noch voor het ander gekozen. Gekozen is voor een ruimere formulering, gegevens op basis waarvan de Nederlandsche Bank kan beoordelen of wordt voldaan aan de eisen met betrekking tot deskundigheid onderscheidenlijk betrouwbaarheid.
Onderdeel i: dit onderdeel verwijst naar het voorgenomen beleid inzake de integere bedrijfsvoering, bedoeld in artikel 2:38 van de wet.
Onderdeel j: Deze bepaling is overgenomen uit artikel 26, eerste lid, onderdeel e, van de Wtv 1993.

Onderdeel k: Deze bepaling is overgenomen uit artikel 26, eerste lid, onderdeel f, van de Wtv 1993.
Onderdeel l: Op grond van deze bepaling moeten bescheiden worden overgelegd waaruit het eigen vermogen en de te verwachten solvabiliteit blijkt. Zie ook de toelichting op artikel 8, eerste lid, onderdeel m, en, onder andere artikel 1a:4 van de wet in de toelichting bij de vierde nota van wijziging (TK 2004/05, 29 708, nr. 19, blz. 431/432). Op grond van artikel 3, onderdeel c, van de Regeling programma van werkzaamheden verzekeringsbedrijf 1994 moesten onder de Wtv 1993 bescheiden worden overgelegd waaruit bleek dat de verzekeraar beschikte over het minimum bedrag van het garantiefonds dan wel over een zekere solvabiliteitsmarge. Deze bepaling is op AMvB-niveau in onderdeel h van het onderhavige artikel geharmoniseerd met de regeling betreffende kredietinstellingen.
Onderdeel m: Deze gegevens hebben betrekking op de gekwalificeerde deelneming.

Artikel 13
Dit artikel is overgenomen uit artikel 6 van de Regeling programma van werkzaamheden verzekeringsbedrijf 1994. Niet is opgenomen hetgeen in onderdeel c van dat artikel was bepaald, namelijk dat bewijsstukken moeten worden overgelegd waaruit blijkt dat de verzekeraar beschikt over het minimum bedrag van het garantiefonds dan wel over een zekere solvabiliteitsmarge. In artikel 12, onderdeel l, is bepaald dat bij de aanvraag voor vergunning voor de uitoefening van het bedrijf van levensverzekeraar bescheiden moeten worden overgelegd, waaruit het eigen vermogen en de te verwachten solvabiliteit blijkt.

Artikel 14
Deze bepaling is overgenomen uit artikel 3 van de Regeling programma van werkzaamheden verzekeringsbedrijf 1994. Zie voorts de toelichting op het artikel 13.

Artikel 15
Deze bepaling is overgenomen uit artikel 26, tweede lid, van de Wtv 1993.

Artikel 16
Dit artikel ziet op de situatie waarin een aanvraag is ingediend voor een vergunning voor de uitoefening van het bedrijf van schadeverzekeraar in de branche Rechtsbijstand. In de Wtv 1993 werden de eisen inzake de voorkoming van belangenconflicten gesteld tijdens het lopend toezicht; aan deze eisen werd niet preventief getoetst in het kader van de vergunningverlening. Dientengevolge was er ook geen artikel waarin werd bepaald welke gegevens op dit punt in het kader van de vergunningaanvraag moesten worden overgelegd. Nu onder de Wft wel preventief wordt getoetst of aan de eisen ter voorkoming van belangenconflicten is voldaan, is artikel 16 opgenomen. Aan de hand van de in dit artikel genoemde gegevens kan worden beoordeeld of is voldaan aan artikel 4:65 van de wet, naar welk artikel wordt verwezen in artikel 1a:30, tweede lid van de wet. Op grond van dat artikel heeft de schadeverzekeraar die zijn bedrijf uitoefent in de branche Rechtsbijstand keuze uit drie of twee mogelijkheden om belangenconflicten te voorkomen, afhankelijk of hij zijn bedrijf uitsluitend in de

branche Rechtsbijstand uitoefent dan wel of hij zijn bedrijf niet alleen in de branche Rechtsbijstand maar ook nog in een andere branche uitoefent. Afhankelijk van de keuze die hij heeft gemaakt, moet hij bepaalde gegevens overleggen in het kader van de aanvraag van de vergunning.

Artikel 17

Dit artikel ziet op de situatie dat een onderneming wel voldoet aan de kwalificatie naar Nederlands recht van 'verzekeraar' maar niet aan de kwalificatie naar het recht van de lidstaat waar zij haar zetel heeft, en deze onderneming voornemens is diensten naar Nederland te verrichten.

Artikel 18

In de situaties, geregeld in de artikelen 1a:34 en 1a:38 van de wet, worden dezelfde gegevens verlangd. Artikel 1a:34 betreft de - weinig voorkomende - situatie waarin een financiële onderneming met zetel in een andere lidstaat niet voldoet aan de volgens het recht van de lidstaat geldende definitie van 'levensverzekeraar of schadeverzekeraar', maar wel aan de definitie in de Wft. Artikel 1a:36 betreft de situatie waarin een levensverzekeraar of schadeverzekeraar met zetel in een staat die geen lidstaat is een vergunning aanvraagt om haar bedrijf uit te oefenen vanuit een in Nederland gelegen bijkantoor. Het artikel is, wat betreft de levensverzekeraars of schadeverzekeraars met zetel in een staat die geen lidstaat is, grotendeels overgenomen uit de artikelen 39 en 40 Wtv 1993. Een artikel als 1a:34 van de wet kwam nog niet voor in de Wtv 1993, en bijgevolg was er ook geen artikel als artikel 18. Er is geen reden om, wat betreft de regeling inzake de over te leggen gegevens, niet aan te sluiten bij de regeling inzake de gegevens voor levensverzekeraars en schadeverzekeraars met zetel in een staat die geen lidstaat is.

Onderdelen a tot en e spreken voor zichzelf en behoeven geen toelichting.

Onderdeel f is overgenomen uit artikel 40, eerste lid, onderdeel a, Wtv 1993.

Onderdeel g is overgenomen uit artikel 39, eerste lid, Wtv 1993. In artikel 22 wordt het programma van werkzaamheden nader uitgewerkt.

Onderdelen h en i: Onder de Wtv 1993 gold dat wel gegevens met betrekking tot de vertegenwoordiger moeten worden moeten worden overgelegd, maar dat gold niet met betrekking tot gegevens inzake de dagelijksbeleidbepaler van het bijkantoor. Vaak zal de vertegenwoordiger tevens de dagelijksbeleidbepaler van het bijkantoor zijn, maar dat behoeft niet het geval te zijn. De deskundigheid van de dagelijksbeleidbepalers van het bijkantoor wordt preventief getoetst. Om die reden zijn onderdelen c en d opgenomen. Onderdeel i is naar strekking overgenomen uit artikel 40, eerste lid, onderdeel c, Wtv 1993.

Onderdeel k is naar strekking overgenomen uit artikel 40, eerste lid, onderdeel d, Wtv 1993.

Ingevolge onderdeel l moeten gegevens worden overgelegd waaruit de bevoegdheid tot uitoefening van het bedrijf van levensverzekeraar of schadeverzekeraar blijkt. Dat vloeide in de Wtv 1993 voort uit artikel 42, eerste lid, onderdeel b.

Onderdeel m is overgenomen uit artikel 40, eerste lid, onderdeel b, Wtv 1993

De onderdelen n en o vloeien in de Wtv 1993 voort uit artikel 46, zevende lid.

Onderdeel p is overgenomen uit de artikelen 5, eerste lid, onderdeel c en 8, eerste lid, onderdeel c, van de Regeling programma van werkzaamheden verzekeringsbedrijf 1994.

Artikel 19

Deze bepaling is overgenomen uit artikel 113 Wtv 1993.

Artikel 20

Deze bepaling is overgenomen uit artikel 40, tweede lid, Wtv 1993.

Artikel 21

Zie de toelichting op artikel 16.

Artikel 22

Deze bepaling geeft een nadere uitwerking van het programma van werkzaamheden, bedoeld in artikel 18. De eisen zijn overgenomen uit artikel 8 van de Regeling programma werkzaamheden verzekeringsbedrijf 1993.

Artikel 23

Deze bepaling geeft een nadere uitwerking van het programma van werkzaamheden, bedoeld in artikel18. De eisen zijn overgenomen uit artikel 5 van de Regeling programma werkzaamheden verzekeringsbedrijf 1993.

Artikel 24

Deze bepaling komt overeen met artikel 118 Wtv 1993.

Artikel 25

Deze bepaling komt overeen met artikel 116 Wtv 1993.

Artikel 26

Dit artikel heeft betrekking op de situatie waarin een aanvraag voor de vergunning voor de uitoefening van het bedrijf van natura-uitvaartverzekeraar wordt ingediend.
Onderdelen a tot en met d spreken voor zich.
Onderdeel e is overgenomen uit artikel 12, onderdeel c, Wtn.
Onderdeel f is overgenomen uit artikel 12, onderdeel a, Wtn. In artikel 27 wordt nader uitgewerkt wat in het programma van werkzaamheden dient te staan.
Onderdelen g en h staan nu niet als zodanig in de Wtn, maar uit artikel 16, onderdelen a en b, Wtn vloeit voort dat deze gegevens ook thans worden gevraagd.
Onderdeel i: dit onderdeel verwijst naar het voorgenomen beleid inzake de integere bedrijfsvoering, bedoeld in artikel 2:38 van de wet.
Onderdeel j komt overeen met artikel 16, onderdeel d, Wtn.

Onderdeel k komt overeen met artikel 12, onderdeel e, Wtn.
Onderdeel l: op grond van deze bepaling moeten gegevens en waaruit het eigen vermogen en de te verwachten solvabiliteit blijkt. Zie ook de toelichting op onder andere artikel 1a:4 in de toelichting bij de vierde nota van wijziging (TK 2004/05, 29 708, nr. 19, blz. 431/432). Op grond van artikel 3, onderdeel c, van de Regeling programma van werkzaamheden natura-uitvaart verzekeringsbedrijf (Regeling van 1 december 1995, Staatscourant 1995, 237) moesten onder de Wtn bewijsstukken worden overgelegd waaruit blijkt dat de verzekeraar beschikt over het minimum bedrag van het garantiefonds dan wel over een zekere solvabiliteitsmarge. Deze bepaling is op AMvB-niveau in onderdeel l van het onderhavige artikel geharmoniseerd met de regeling betreffende kredietinstellingen.

Artikel 27
Deze bepaling is overgenomen van artikel 3 Regeling programma van werkzaamheden natura-uitvaartverzekeringsbedrijf.

Artikel 28
Zie de toelichting op artikel 34.

Artikel 29.
Onderdelen a tot en met d spreken voor zich.
Onderdeel e is overgenomen uit 12, eerste lid, onderdeel c, Wtn.
Onderdeel f is overgenomen uit artikel 12, eerste lid, onderdeel a, Wtn. Het programma van werkzaamheden wordt nader uitgewerkt in artikel 30.
Voor de onderdelen g en h wordt verwezen naar de toelichting op artikel 12, onderdelen g en h, waarvoor mutatis mutandis hetzelfde geldt.
Onderdeel i: dit onderdeel verwijst naar het voorgenomen beleid inzake de integere bedrijfsvoering, bedoeld in artikel 2:38 van de wet.
Onderdeel j is overgenomen uit artikel 12, eerste lid, onderdeel e, en artikel 22, eerste lid, onderdeel h, Wtn.
Onderdeel k is opgenomen omdat preventief wordt getoetst of de aanvrager in de staat van de zetel bevoegd is tot het uitoefenen van het bedrijf van natura-uitvaartverzekeraar. Ook onder de Wtn werd dat preventief getoetst, maar in artikel 21 Wtn werd niet vereist dat gegevens dienaangaande werden verstrekt. Het ligt evenwel voor de hand dat bedoelde gegevens worden verstrekt.
Onderdeel l is overgenomen uit artikel 21 Wtn.
Onderdeel m is overgenomen uit artikel 4, eerste lid, onderdeel c, van de Regeling programma van werkzaamheden natura-uitvaartverzekeringsbedrijf. Om een en ander te harmoniseren met de regeling betreffende de levensverzekeraars en schadeverzekeraars, alsmede met de regeling betreffende de kredietinstellingen, is deze bepaling hier opgenomen, en niet als onderdeel van het programma van werkzaamheden. Inhoudelijk maakt dat geen verschil.

Artikel 30

Deze bepaling is overgenomen uit artikel 4 van de Regeling programma van werkzaamheden natura-uitvaartverzekeringsbedrijf.

Artikel 31

De inhoud van dit artikel komt overeen met die van artikel 118 Wtn.

Artikel 32

Dit artikel is gebaseerd op artikel 1a:55, tweede lid, van de wet. De gegevens werden in de praktijk reeds verlangd in het kader van de aanvraag voor een WFD-vergunning en zijn voorts ontleend aan artikel 5 van het Bfd, waarin was bepaald welke gegevens in het register opgenomen moeten worden. In de onderdelen a tot en met g zijn de meer algemene gegevens over de financiële onderneming opgenomen. De andere onderdelen zijn gerelateerd aan specifieke vergunningeisen die ingevolge de wet zijn bepaald.

In onderdeel h wordt bepaald van welke personen gegevens voor de deskundigheidstoets moeten worden verstrekt. In het tweede lid wordt nader bepaald welke gegevens dit betreft.

In onderdeel i wordt bepaald van welke personen gegevens voor de betrouwbaarheidstoets moeten worden verstrekt. In het derde lid wordt nader bepaald welke gegevens dit betreft. Het vierde lid vloeit voort uit artikel 4:10, tweede lid van de wet. Daarin wordt bepaald dat de betrouwbaarheid van een persoon als bedoeld in het eerste lid van dat artikel buiten twijfel staat wanneer dat eenmaal door een toezichthouder voor de toepassing van de wet is vastgesteld, zolang niet een wijziging in de relevante feiten of omstandigheden een redelijke aanleiding geeft tot een nieuwe beoordeling. In beginsel hoeven bij de aanvraag derhalve geen gegevens over de betrouwbaarheid overgelegd te worden als een persoon eerder getoetst is. De toezichthouder zal aangeven als er aanleiding is voor een nieuwe beoordeling.

In onderdeel j wordt bepaald dat gegevens over het integriteitsbeleid moeten worden verstrekt. In het vijfde lid wordt nader bepaald welke gegevens dit betreft.

In onderdeel k wordt bepaald dat een beschrijving van de zeggenschapsstructuur overgelegd moet worden. Aan de hand van deze gegevens kan de toezichthouder toetsen of voldaan wordt aan artikel 4:13 van de wet.

In onderdeel l wordt bepaald dat gegevens over de bedrijfsvoering moeten worden verstrekt. In het zesde lid wordt nader bepaald welke gegevens dit zijn. De daarin opgenomen gegevens zijn afgeleid van het voorheen in artikel 14, vierde lid, van het Bfd bepaalde.

Artikel 33

Dit artikel is gebaseerd op artikel 1a:60, tweede lid, van de wet. De gegevens werden in de praktijk reeds verlangd in het kader van de aanvraag voor een WFD-vergunning en zijn voorts ontleend aan artikel 5 van het Bfd, waarin was bepaald welke gegevens in het register opgenomen moeten worden. In de onderdelen a tot en met g zijn de meer algemene gegevens over de financiële onderneming opgenomen. De andere onderdelen zijn gerelateerd aan specifieke vergunningeisen die ingevolge de wet zijn bepaald.

In onderdeel h wordt bepaald van welke personen gegevens voor de deskundigheidstoets moeten worden verstrekt. In het tweede lid wordt nader bepaald welke gegevens dit betreft.
In onderdeel i wordt bepaald van welke personen gegevens voor de betrouwbaarheidstoets moeten worden verstrekt. In het derde lid wordt nader bepaald welke gegevens dit betreft. Het vierde lid vloeit voort uit artikel 4:10, tweede lid van de wet. Daarin wordt bepaald dat de betrouwbaarheid van een persoon als bedoeld in het eerste lid van dat artikel buiten twijfel staat wanneer dat eenmaal door een toezichthouder voor de toepassing van de wet is vastgesteld, zolang niet een wijziging in de relevante feiten of omstandigheden een redelijke aanleiding geeft tot een nieuwe beoordeling. In beginsel hoeven bij de aanvraag derhalve geen gegevens over de betrouwbaarheid overgelegd te worden als een persoon eerder getoetst is. De toezichthouder zal aangeven als er aanleiding is voor een nieuwe beoordeling.
In onderdeel j wordt bepaald dat gegevens over het integriteitsbeleid moeten worden verstrekt. In het vijfde lid wordt nader bepaald welke gegevens dit betreft.
In onderdeel k wordt bepaald dat een beschrijving van de zeggenschapsstructuur overgelegd moet worden. Aan de hand van deze gegevens kan de toezichthouder toetsen of voldaan wordt aan artikel 4:13 van de wet.
In onderdeel l wordt bepaald dat gegevens over de bedrijfsvoering moeten worden verstrekt. In het zesde lid wordt nader bepaald welke gegevens dit zijn. De daarin opgenomen gegevens zijn afgeleid van het voorheen in artikel 14, vierde lid, van het Bfd en onder de Wft in artikel 30 van het Besluit gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft bepaalde.

Artikel 34

Dit artikel is gebaseerd op artikel 1a:63, eerste lid, van de wet en komt in de plaats van artikel 81 van het Btb 2005. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om het artikel aan te passen. Zo is bij de formulering van het artikel rekening gehouden met het ambtshalve door de Minister van Financiën aanwijzen van staten. Verder zijn de leden 2 tot en met 7 niet overgenomen uit het Btb. De leden 2 tot en met 6 zijn niet overgenomen, omdat de bepalingen bij nader inzien overbodig worden geacht. De in die bepalingen geregelde zaken, zoals adviesaanvraag aan de toezichthouders, behoeven geen vastlegging in de regelgeving. De voorheen in het zevende lid geregeld intrekking van het aanwijzingsbesluit wordt nu geregeld in artikel 1a:63, eerste lid, van de wet.

Artikel 35

Dit artikel is gebaseerd op artikelen 1a:64, vierde lid, 1a:65, derde lid, en 1a:66, tweede lid, van de wet en komt in de plaats van artikel 13 van het Btb 2005. Ten opzichte van laatstgenoemde bepaling is in dit besluit preciezer aangeduid welke gegevens het betreft. Gegevens met betrekking tot een aantal onderwerpen die bij de vergunningverlening worden getoetst, zijn opgenomen in het registratiedocument en worden daarom niet specifiek genoemd. Het betreft de gegevens met betrekking tot de eisen als bedoeld in de artikelen 2:78, 2:79, 4:42, 4:56 en 4:59 van de wet en een beschrijving van het beleggingsbeleid, bedoeld in artikel 13, eerste lid, onderdeel b van het Btb 2005. De gegevens, bedoeld in artikel 13, eerste lid, onderdeel h van het Btb 2005 (jaarrekeningen, daarop

betrekking hebbende verklaringen en halfjaarcijfers) zijn niet opgenomen, omdat deze gegevens niet noodzakelijk zijn bij het beoordelen van een vergunningaanvraag.
Het eerste lid, onderdeel a komt in de plaats van artikel 13, eerste lid, onderdeel a van het Btb 2005. Het eerste lid, onderdeel b, komt in de plaats van artikel 13, eerste lid, onderdeel c van het Btb 2005. Het eerste lid, onderdelen c en d, komt in de plaats van artikel 13, eerste lid, onderdeel i van het Btb 2005. Het eerste lid, onderdeel e, komt in de plaats van artikel 13, eerste lid, onderdeel f van het Btb 2005. Het eerste lid, onderdeel f, komt in de plaats van artikel 13, tweede lid, onderdelen a en g van het Btb 2005. Het eerste lid, onderdeel g, komt in de plaats van artikel 13, eerste lid, onderdeel d van het Btb 2005. Het eerste lid, onderdeel h, komt in de plaats van artikel 13, eerste lid, onderdeel i van het Btb 2005. Het eerste lid, onderdeel i, komt in de plaats van artikel 13, eerste lid, onderdeel e van het Btb 2005. Het eerste lid, onderdeel j, komt in de plaats van artikel 13, eerste lid, onderdeel e, en tweede lid, onderdeel b van het Btb 2005. Het eerste lid, onderdeel k is nieuw. De gegevens die verstrekt moeten worden in het kader van het beoordelen van een deelneming in een icbe-beheerder waren voorheen niet geregeld in het Btb 2005.
Het vierde lid vloeit voort uit artikel 4:10, tweede lid van de wet. Daarin wordt bepaald dat de betrouwbaarheid van een persoon als bedoeld in het eerste lid van dat artikel buiten twijfel staat wanneer dat eenmaal door een toezichthouder voor de toepassing van de wet is vastgesteld, zolang niet een wijziging in de relevante feiten of omstandigheden een redelijke aanleiding geeft tot een nieuwe beoordeling. In beginsel hoeven bij de aanvraag derhalve geen gegevens over de betrouwbaarheid overgelegd te worden als een persoon eerder getoetst is. De toezichthouder zal aangeven als er aanleiding is voor een nieuwe beoordeling.
De opsomming van gegevens in het tweede lid, was voorheen niet opgenomen in het Btb 2005, maar komt wel overeen met wat de toezichthouder in de praktijk voor een toetsing van de deskundigheid vraagt.

Artikel 36

Dit artikel is gebaseerd op artikel 1a:75, tweede lid, van de wet. De gegevens werden in de praktijk reeds verlangd in het kader van de aanvraag voor een WFD-vergunning en zijn voorts ontleend aan artikel 5 van het Bfd, waarin was bepaald welke gegevens in het register opgenomen moeten worden. In de onderdelen a tot en met g zijn de meer algemene gegevens over de financiële onderneming opgenomen. De andere onderdelen zijn gerelateerd aan specifieke vergunningeisen die ingevolge de wet zijn bepaald.
In onderdeel h wordt bepaald van welke personen gegevens voor de deskundigheidstoets moeten worden verstrekt. In het tweede lid wordt nader bepaald welke gegevens dit betreft.
In onderdeel i wordt bepaald van welke personen gegevens voor de betrouwbaarheidstoets moeten worden verstrekt. In het derde lid wordt nader bepaald welke gegevens dit betreft. Het vierde lid vloeit voort uit artikel 4:10, tweede lid van de wet. Daarin wordt bepaald dat de betrouwbaarheid van een persoon als bedoeld in het eerste lid van dat artikel buiten twijfel staat wanneer dat eenmaal door een toezichthouder voor de toepassing van de wet is vastgesteld, zolang niet een wijziging in de relevante feiten of omstandigheden een redelijke aanleiding geeft tot een nieuwe beoordeling. In beginsel

hoeven bij de aanvraag derhalve geen gegevens over de betrouwbaarheid overgelegd te worden als een persoon eerder getoetst is. De toezichthouder zal aangeven als er aanleiding is voor een nieuwe beoordeling.
In onderdeel j wordt bepaald welke gegevens over het integriteitsbeleid moeten worden verstrekt. In het vijfde lid wordt nader bepaald welke gegevens dit betreft.
In onderdeel k wordt bepaald dat een beschrijving van de zeggenschapsstructuur overgelegd moet worden. Aan de hand van deze gegevens kan de toezichthouder toetsen of voldaan wordt aan artikel 4:13 van de wet.
In onderdeel l wordt bepaald dat gegevens over de bedrijfsvoering moeten worden verstrekt. In het zesde lid wordt nader bepaald welke gegevens dit zijn. De daarin opgenomen gegevens zijn afgeleid van het voorheen in artikel 14, vierde lid, van het Bfd en onder de Wft in artikel 30 van het Besluit gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft bepaalde.

Artikel 37

Dit artikel is gebaseerd op artikel 1a:78, vierde lid, van de wet. De gegevens werden in de praktijk reeds verlangd in het kader van de aanvraag voor een WFD-vergunning en zijn voorts ontleend aan artikel 5 van het Bfd, waarin is bepaald welke gegevens in het register opgenomen moeten worden.

Artikel 38

Dit artikel is gebaseerd op artikel 1a:80, tweede lid, van de wet. De gegevens werden in de praktijk reeds verlangd in het kader van de aanvraag voor een WFD-vergunning en zijn voorts ontleend aan artikel 5 van het Bfd, waarin was bepaald welke gegevens in het register opgenomen moeten worden.
In de onderdelen a tot en met g zijn de meer algemene gegevens over de financiële onderneming opgenomen. De andere onderdelen zijn gerelateerd aan specifieke vergunningeisen die ingevolge de wet zijn bepaald.
In onderdeel h wordt bepaald van welke personen gegevens voor de deskundigheidstoets moeten worden verstrekt. In het tweede lid wordt nader bepaald welke gegevens dit betreft.
In onderdeel i wordt bepaald van welke personen gegevens voor de betrouwbaarheidstoets moeten worden verstrekt. In het derde lid wordt nader bepaald welke gegevens dit betreft. Het vierde lid vloeit voort uit artikel 4:10, tweede lid van de wet. Daarin wordt bepaald dat de betrouwbaarheid van een persoon als bedoeld in het eerste lid van dat artikel buiten twijfel staat wanneer dat eenmaal door een toezichthouder voor de toepassing van de wet is vastgesteld, zolang niet een wijziging in de relevante feiten of omstandigheden een redelijke aanleiding geeft tot een nieuwe beoordeling. In beginsel hoeven bij de aanvraag derhalve geen gegevens over de betrouwbaarheid overgelegd te worden als een persoon eerder getoetst is. De toezichthouder zal aangeven als er aanleiding is voor een nieuwe beoordeling.
In onderdeel j wordt bepaald dat gegevens over het integriteitsbeleid moeten worden verstrekt. In het vijfde lid wordt nader bepaald welke gegevens dit betreft.

In onderdeel k wordt bepaald dat een beschrijving van de zeggenschapsstructuur overgelegd moet worden. Aan de hand van deze gegevens kan de toezichthouder toetsen of voldaan wordt aan artikel 4:13 van de wet.
In onderdeel l wordt bepaald dat gegevens over de bedrijfsvoering moeten worden verstrekt. In het zesde lid wordt nader bepaald welke gegevens dit zijn. De daarin opgenomen gegevens zijn afgeleid van het voorheen in artikel 14, vierde lid, van het Bfd en onder de Wft in artikel 30 van het Besluit gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft bepaalde.
In onderdeel m wordt bepaald dat voor het bemiddelen in verzekeringen een afschrift van de polis en voorwaarden van de beroepsaansprakelijkheidsverzekering of gegevens met betrekking tot een daarmee vergelijkbare voorziening overgelegd moeten worden. In de algemene maatregel van bestuur waarin regels worden gesteld met betrekking tot het gedragstoezicht op financiële ondernemingen wordt, ter uitvoering van artikel 4:75 van de wet, bepaald welke met de beroepsaansprakelijkheidsverzekering vergelijkbare voorziening wordt bedoeld.

Artikel 39

Dit artikel is gebaseerd op artikel 1a:86, tweede lid, van de wet. De gegevens werden in de praktijk reeds verlangd in het kader van de aanvraag voor een WFD-vergunning en zijn voorts ontleend aan artikel 5 van het Bfd, waarin was bepaald welke gegevens in het register opgenomen moeten worden. In de onderdelen a tot en met g zijn de meer algemene gegevens over de financiële onderneming opgenomen. De andere onderdelen zijn gerelateerd aan specifieke vergunningeisen die ingevolge de wet zijn bepaald.
In onderdeel h wordt bepaald van welke personen gegevens voor de deskundigheidstoets moeten worden verstrekt. In het tweede lid wordt nader bepaald welke gegevens dit betreft.
In onderdeel i wordt bepaald van welke personen gegevens voor de betrouwbaarheidstoets moeten worden verstrekt. In het derde lid wordt nader bepaald welke gegevens dit betreft. Het vierde lid vloeit voort uit artikel 4:10, tweede lid van de wet. Daarin wordt bepaald dat de betrouwbaarheid van een persoon als bedoeld in het eerste lid van dat artikel buiten twijfel staat wanneer dat eenmaal door een toezichthouder voor de toepassing van de wet is vastgesteld, zolang niet een wijziging in de relevante feiten of omstandigheden een redelijke aanleiding geeft tot een nieuwe beoordeling. In beginsel hoeven bij de aanvraag derhalve geen gegevens over de betrouwbaarheid overgelegd te worden als een persoon eerder getoetst is. De toezichthouder zal aangeven als er aanleiding is voor een nieuwe beoordeling.
In onderdeel j wordt dat gegevens over het integriteitsbeleid moeten worden verstrekt. In het vijfde lid wordt nader bepaald welke gegevens dit betreft.
In onderdeel k wordt bepaald dat een beschrijving van de zeggenschapsstructuur overgelegd moet worden. Aan de hand van deze gegevens kan de toezichthouder toetsen of voldaan wordt aan artikel 4:13 van de wet.
In onderdeel l wordt bepaald dat gegevens over de bedrijfsvoering moeten worden verstrekt. In het zesde lid wordt nader bepaald welke gegevens dit zijn. De daarin opgenomen gegevens zijn afgeleid van het voorheen in artikel 14, vierde lid, van het Bfd bepaalde.

In onderdeel m wordt bepaald dat voor het bemiddelen in verzekeringen een afschrift van de polis en voorwaarden van de beroepsaansprakelijkheidsverzekering of gegevens met betrekking tot een daarmee vergelijkbare voorziening overgelegd moeten worden. In de algemene maatregel van bestuur waarin regels worden gesteld met betrekking tot het gedragstoezicht op financiële ondernemingen wordt, ter uitvoering van artikel 4:76 van de wet, bepaald welke met de beroepsaansprakelijkheidsverzekering vergelijkbare voorziening wordt bedoeld.

Artikel 40

Dit artikel is gebaseerd op artikel 1a:91, tweede lid, van de wet. De gegevens werden in de praktijk reeds verlangd in het kader van de aanvraag voor een WFD-vergunning en zijn voorts ontleend aan artikel 5 van het Bfd, waarin was bepaald welke gegevens in het register opgenomen moeten worden. In de onderdelen a tot en met g zijn de meer algemene gegevens over de financiële onderneming opgenomen. De andere onderdelen zijn gerelateerd aan specifieke vergunningeisen die ingevolge de wet zijn bepaald.

In onderdeel h wordt bepaald van welke personen gegevens voor de deskundigheidstoets moeten worden verstrekt. In het tweede lid wordt nader bepaald welke gegevens dit betreft.

In onderdeel i wordt bepaald van welke personen gegevens voor de betrouwbaarheidstoets moeten worden verstrekt. In het derde lid wordt nader bepaald welke gegevens dit betreft. Het vierde lid vloeit voort uit artikel 4:10, tweede lid van de wet. Daarin wordt bepaald dat de betrouwbaarheid van een persoon als bedoeld in het eerste lid van dat artikel buiten twijfel staat wanneer dat eenmaal door een toezichthouder voor de toepassing van de wet is vastgesteld, zolang niet een wijziging in de relevante feiten of omstandigheden een redelijke aanleiding geeft tot een nieuwe beoordeling. In beginsel hoeven bij de aanvraag derhalve geen gegevens over de betrouwbaarheid overgelegd te worden als een persoon eerder getoetst is. De toezichthouder zal aangeven als er aanleiding is voor een nieuwe beoordeling.

In onderdeel j wordt dat gegevens over het integriteitsbeleid moeten worden verstrekt. In het vijfde lid wordt nader bepaald welke gegevens dit betreft.

In onderdeel k wordt bepaald dat een beschrijving van de zeggenschapsstructuur overgelegd moet worden. Aan de hand van deze gegevens kan de toezichthouder toetsen of voldaan wordt aan artikel 4:13 van de wet.

In onderdeel l wordt bepaald dat gegevens over de bedrijfsvoering moeten worden verstrekt. In het zesde lid wordt nader bepaald welke gegevens dit zijn. De daarin opgenomen gegevens zijn afgeleid van het voorheen in artikel 14, vierde lid, van het Bfd en onder de Wft in artikel 30 van het Besluit gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft bepaalde.

In onderdeel m wordt bepaald dat bij de aanvraag een opgave van de volmachtgevende verzekeraar overgelegd moet worden.

Artikel 41

Dit artikel is gebaseerd op artikel 1a:96, derde lid, van de wet en komt in de plaats van artikel 20 van het besluit toezicht effectenverkeer 1995 (Bte 1995). Ten opzichte van laatstgenoemde bepaling is in dit besluit preciezer aangeduid welke gegevens het betreft.
De opsomming van gegevens in het tweede lid, was opgenomen in het Bte 1995, maar komt wel overeen met wat de toezichthouder in de praktijk voor een toetsing van de deskundigheid vraagt.
Het vierde lid vloeit voort uit artikel 4:10, tweede lid van de wet. Daarin wordt bepaald dat de betrouwbaarheid van een persoon als bedoeld in het eerste lid van dat artikel buiten twijfel staat wanneer dat eenmaal door een toezichthouder voor de toepassing van de wet is vastgesteld, zolang niet een wijziging in de relevante feiten of omstandigheden een redelijke aanleiding geeft tot een nieuwe beoordeling. In beginsel hoeven bij de aanvraag derhalve geen gegevens over de betrouwbaarheid overgelegd te worden als een persoon eerder getoetst is. De toezichthouder zal aangeven als er aanleiding is voor een nieuwe beoordeling.

Artikel 42
Dit artikel is gebaseerd op artikel 1a:102, vijfde lid, van de wet. De gegevens werden in de praktijk reeds verlangd in het kader van de aanvraag voor een WFD-vergunning en zijn voorts ontleend aan artikel 5 van het Bfd, waarin was bepaald welke gegevens in het register opgenomen moeten worden.

HOOFDSTUK 3. TOEGANG TOT DE BUITENLANDSE FINANCIËLE MARKTEN

Artikel 43
Dit artikel is gebaseerd op artikel 1a:104, tweede lid van de wet. Aangezien clearinginstellingen in de huidige toezichtswetten niet wordt geregeld, ontbreekt daar een vergelijkbare bepaling. Aansluiting is gezocht bij de regeling van toegang voor kredietinstellingen tot buitenlandse financiële markten, met dien verstande dat bij clearinginstellingen geen onderscheid wordt gemaakt tussen het uitoefenen van het bedrijf in een andere lidstaat en het uitoefenen van het bedrijf in een staat die geen lidstaat is.

Artikel 44
Dit artikel is gebaseerd op artikel 1a:105, tweede lid van de wet en komt in de plaats van artikel 16 van de Wtk 1992.

Artikel 45
Dit artikel is gebaseerd op artikel 1a:108, tweede lid van de wet en komt in de plaats van artikel 16b van de Wtk 1992.

Artikel 46
Dit artikel is gebaseerd op artikel 1a:109 en komt in de plaats van artikel 48, tweede lid, Wtk 1992.

Artikel 47

Dit artikel is gebaseerd op artikel 1a:112 van de wet en komt in de plaats van artikel 80 van de Wtv 1993. Toegevoegd is dat de Nederlandsche Bank slechts dan een vertaling kan verlangen indien de toezichthoudende autoriteit van de lidstaat waar de verzekeraar voornemens is vanuit een bijkantoor zijn bedrijf uit te oefenen, een vertaling verlangt, Dat de toezichthoudende autoriteit een vertaling kan verlangen, vloeit voort uit artikel 38 van de derde richtlijn schadeverzekering[1] en artikel 44 van de richtlijn levensverzekering[2]. Wanneer de desbetreffende toezichthoudende autoriteit niet aan de verzekeraar maar aan de Nederlandsche Bank kenbaar maakt een vertaling te verlangen, kan de Nederlandsche Bank van dat verlangen kennis geven aan de verzekeraar. Aldus is duidelijk dat de Nederlandsche Bank niet zelf voor de vertaling behoeft zorg te dragen.

Artikel 48

In dit artikel wordt een uitwerking gegeven van het programma van werkzaamheden voor een levensverzekeraar die voornemens is zijn bedrijf vanuit een in een andere lidstaat gelegen bijkantoor uit te oefenen. Het komt in de plaats van artikel 7 van de Regeling programma van werkzaamheden verzekeringsbedrijf 1994.

Artikel 49

In dit artikel wordt een uitwerking gegeven van het programma van werkzaamheden voor een schadeverzekeraar die voornemens is zijn bedrijf vanuit een in een andere lidstaat gelegen bijkantoor uit te oefenen. Het komt in de plaats van artikel 4 van de Regeling programma van werkzaamheden verzekeringsbedrijf 1994.

Artikel 50

Dit artikel is gebaseerd op artikel 1a:114 van de wet en komt in de plaats van artikel 77 van de Wtv 1993.

Artikel 51

Dit artikel is gebaseerd op artikel 1a:115 van de wet en komt in de plaats van artikel 105 van de Wtv 1993.

Artikel 52

Dit artikel is gebaseerd op artikel 1a:117 van de wet en komt in de plaats van artikel 83a van de Wtv 1993.

Artikel 53

[1] Richtlijn 92/49/EEG van de Europese Raad van 18 juni 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuurs rechtelijke bepalingen betreffende het verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en houdende wijziging van de Richtlijnen 73/239/EEG en 88/357/EEG (PbEG L 049).

[2] Richtlijn 2002/83/EG van het Europees Parlement en de Europese Raad van 5 november 2002 betreffende levensverzekering (PbEG L 345).

In dit artikel wordt een uitwerking gegeven van het programma van werkzaamheden voor een levensverzekeraar die voornemens is zijn bedrijf vanuit een in een andere staat die geen lidstaat is gelegen bijkantoor uit te oefenen. Het komt in de plaats van artikel 83a, tweede lid, onderdeel b, van de Wtv 1993.

Artikel 54

In dit artikel wordt een uitwerking gegeven van het programma van werkzaamheden voor een schadeverzekeraar die voornemens is zijn bedrijf vanuit een in een andere staat die geen lidstaat is gelegen bijkantoor uit te oefenen. Het komt in de plaats van artikel 83a, tweede lid, onderdeel b, van de Wtv 1993.

Artikel 55

Dit artikel is gebaseerd op artikel 1a:118 van de wet en komt in de plaats van artikel 40a van de Wtn.

Artikel 56

In dit artikel wordt een uitwerking gegeven van het programma van werkzaamheden voor een natura-uitvaartverzekeraar die voornemens is zijn bedrijf vanuit een in een andere staat gelegen bijkantoor uit te oefenen. Het komt in de plaats van artikel 3a Regeling programma van werkzaamheden natura-uitvaartverzekeringsbedrijf.

Artikel 57

Dit artikel is gebaseerd op artikel 1a:119, tweede lid, van de wet en komt in de plaats van artikel 13 van de Wtb en artikel 13b van de Wtb.

Artikel 58

Dit artikel is gebaseerd op artikel 1a:124, tweede lid, van de wet en komt in de plaats van artikel 13, tweede lid, van de Wte 1995.

Artikel 59

Dit artikel is gebaseerd op artikel 1a:127, tweede lid, van de wet en komt in de plaats van artikel 15a, tweede lid, van de Wte 1995.